

Sygn. akt II CNP 121/06

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 marca 2007 r.

skargi T.G. i H.G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 marca 2005 r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z powództwa A.G. i H.G.

przy udziale interwenienta ubocznego Gminy Miasto S.

przeciwko T.G. i H.G.

o eksmisję

i z powództwa wzajemnego Tadeusza G. i H.G.

przeciwko A.G. i H.G.

o ustalenie,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 4 marca 2005 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację pozwanych od wyroku Sądu Rejonowego w S., a postanowieniem z dnia 8 listopada 2005 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę pozwanych o wznowienie postępowania.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia pozwani zarzucili naruszenie art. 710, 716 oraz 5 k.c. i wnosili o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku i postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przepis ten dotyczy również postępowania wszczętego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sporządzona została osobiście przez pozwanych, którzy nie wykazali, że należą do osób wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).